

Sygn. akt V KO 26/22

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 21 kwietnia 2022 r.

w sprawie I. G. i H. G.

wniosku sędziego Sądu Najwyższego o wyłączenie,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wyłączyć Sędziego Sądu Najwyższego Andrzeja Tomczyka od rozpoznania sprawy o sygn. akt V KO 13/22.

UZASADNIENIE

Sędzia Sądu Najwyższego Andrzej Tomczyk wystąpił z wnioskiem o wyłączenie go od rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt V KO 13/22. Uzasadniając ten wniosek wskazał, że w sprawie I. G. i H. G. brał udział jako sędzia sprawozdawca w składzie rozpoznającym kasację ich obrońcy od orzeczenia kończącego postępowanie, które obecnie jest przedmiotem wniosku o jego wznowienie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek złożony przez sędziego Sądu Najwyższego Andrzeja Tomczyka jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Jednocześnie należy zauważyć, że oświadczenie sędziego o istnieniu okoliczności mogących wpłynąć na jego bezstronność wymaganą przez prawo i uzasadniających obawę co do możliwości obiektywnego

orzekania w konkretnej sprawie, obliuguje nie tylko do wnikliwego rozważenia przedstawionych przesłanek tej inicjatywy, ale w wypadku potwierdzenia ich rzeczywistego występowania, powinno - co do zasady - prowadzić do uwzględnienia wniosku sędziego o wyłączenie od udziału w rozpoznawaniu sprawy, zwłaszcza gdy w odbiorze zewnętrznym może powstać wątpliwość co do istnienia kierunkowego nastawienia sędziego do stron procesowych lub uczestników postępowania (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2018 r., III KK 244/17, OSNKW 2018, z. 3, poz. 26*).

Na gruncie przedmiotowej sprawy Sędzia Andrzej Tomczyk wykazał istnienie przesłanki do zastosowania instytucji wyłączenia, określonej w art. 41 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.